

[Indenrigsministeren.]

som i det Tilfælde, jeg her har nævnt, er saa smaa; naar Forskydningerne kun er nogle faa Kroner udtrykt i Skatbeløb for den enkelte, hvilken Betydning har det saa egentlig, om denne Overflytning finder Sted eller ikke? Her er vi netop ved Kærnen i den principielle Drøftelse af, hvilken Betydning det i det hele taget har, om bestaaende Skatter hviler paa Bygningerne eller paa Jorden. Det ærede Medlem Hr. Duborg brugte i denne Forbindelse i Gaar det Udtryk, at det kunde i og for sig være lige meget, hvorpaa Skatten hviler, det er alene Skattens Størrelse det kommer an paa. Men her tager det ærede Medlem ikke desmindre fejl, og det Spørgsmaal skulde det ærede Medlem fordybe sig lidt i, haar han, som det synes, interesserer sig for teoretiske Skattespørgsmaal. Det bliver saa nok nødvendigt at læse endnu et Par Artikler i „Handwörterbuch der Staatswissenschaft“, men det vil jo til Gengæld ogsaa være overmaade interessant. Det ærede Medlem mener altsaa, at hvis en Herregaard svarer 5 000 Kr. i Ejendomsskat, er det ligegyldigt, om disse 5 000 Kr. hviler paa Bygninger eller paa Jorden. Jeg tror nu, at det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke vil indse, at det vil øve en forskellig Virkning paa Ejerens Handlemaade, efter som Skatten hviler det ene eller det andet Sted. Hvis disse 5 000 Kr. hviler paa Bygningerne, vil det indirekte virke hen til at holde Jorden sammen om Bygningerne. Sælger Ejeren under disse Forhold Jord, betyder det, at han ikke derved frigøres for nogen Skat, den samme Skat bliver tilbage, men der bliver mindre Jord til at bære denne Skat. Men hvis de 5 000 Kr. i Stedet for hviler paa Jorden, virker det i modsat Retning ved Ejerens Overvejelse af, om det er økonomisk tilraadeligt at bevare hele Ejendommen eller sælge noget af den, idet han ved at sælge frigør Gaarden for en forholdsmaessig Skat. Med andre Ord, i Landbruget virker Bygningsskatter *jordsamlende*, medens Jordskatter virker *jordspredende*. Det ærede Medlem vil altsaa se, hvordan det samfundsmæssigt, socialt set, kan have overmaade stor Betydning, om det samme Skatbeløb hviler paa Jorden i Stedet for paa Bygningerne. Hertil kommer et andet Forhold, der er værd at nævne i Forbindelse med Behandlingen af dette Lovforslag, nemlig det, at selv om Gennemsnitsforskydningerne kan være forholdsvis smaa, saa betyder det ikke, at Forskydningerne ikke kan være større indenfor den enkelte Gruppe af

Ejendomme. Nej, her er Forholdet netop det, at der vil ved en Omlægning inden for samme Størrelsegruppe af Landejendomme foregaa en betydningsfuld Forskydning. Overgangen til Jordskatterne vil virke opmuntrende for den dygtige og driftige, hvis Driftighed ikke straffes gennem øget Skat, vil med andre Ord medvirke til, at Jorden efterhaanden kommer paa de Hænder, der udnytter den bedst. Det er en Betydning, som er ganske ubestridelig, og som det ærede Venstreparti ogsaa tidligere ganske har været enig i at tillægge denne Beskatningsform. Det var den Side af det hele Beskatningsspørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Jens Jensen med Rette i Gaar fremhævede saa stærkt som Argument for en Skattelovgivning som den, der her er foreslaaet.

Men jeg siger altsaa, at med Hensyn til det Punkt, jeg her har været inde paa, har jeg haft Grund til at tro, at man med dette Lovforslag kunde møde en vis Forstaaelse i Venstre. Jeg har haft al Anledning til at vente, at der specielt i Venstre vilde findes Tilslutning til den netop her i Lovforslaget valgte Fremgangsmaade. Hvis jeg gaar tilbage til den Betænkning, som de ærede Medlemmer Hr. Pinholt og Hr. Pinstrup afgav i 1920, og som jeg før citerede noget af med Hensyn til Bygningsskatternes Skadelighed, vil man her finde en tilsvarende Forstaaelse af de heldige Sider ved Jordbeskatningen. De Herrer siger her:

„I Henseende til de praktiske Følger bestaar der en Forskel paa en Særbeskatning af Jord og af den med Jorden forbundne Kapital (Bygninger, Grundforbedringer m. v.). En Særskat paa Jord vil bundfælde sig i dens Værdi og tendere mod at nedsætte Jordens Værdi med Skattens kapitaliserede Beløb, og den vil derfor, rationelt udformet, kunne bringes til at virke som en Beskatning af Jordens Værdistigning og dermed gives Karakter af en Konjunkturbeskatning, der desuden vil medvirke væsentligt til at hindre Spekulation i den fremtidige Jordværdistigning, uden at den vil drage nogen Ulemper af praktisk Art efter sig. Den vil tværtimod, derigennem at Jordpriserne holdes nede, i nogen Gråd kunne bidrage til, at Adgangen til Jord bliver lettere, end det ellers vilde have været Tilfældet.“

Ja, jeg kan ikke sige andet, end at den dybe Forstaaelse, det ærede Medlem Hr. Pinstrup lægger for Dagen i de her nævnte Udtryk, i Virkeligheden er beundringsværdig. Det er jo rigtigt, hvert Ord, det ærede Medlem her har sagt; vi er paa dette Omraade